

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 14 czerwca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesverwaltungsgericht Oberösterreich – Austria) – Online Games Handels GmbH i in./Landespolizeidirektion Oberösterreich

(Sprawa C-685/15) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 49 TFUE — Swoboda przedsiębiorczości — Artykuł 56 TFUE — Swobodne świadczenie usług — Gry hazardowe — Ograniczające przepisy państwa członkowskiego — Sankcje administracyjne o charakterze karnym — Nadrzędne względy interesu ogólnego — Proporcjonalność — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuł 47 — Prawo do skutecznej ochrony sądowej — Przepisy krajowe nakładające na sądy obowiązek ustalenia z urzędu okoliczności rozpatrywanych w ramach postępowań w przedmiocie wykroczeń administracyjnych o charakterze karnym administracyjnego — Zgodność

(2017/C 277/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Online Games Handels GmbH, Frank Breuer, Nicole Enter, Astrid Walden

Strona przeciwna: Landespolizeidirektion Oberösterreich

Sentencja

Biorąc pod uwagę art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 49 i 56 TFUE, w rozumieniu nadanym im w szczególności przez wyrok z dnia 30 kwietnia 2014 r., *Pfleger i in.* (C-390/12, EU:C:2014:281), powinny być interpretowane w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one krajowym przepisom proceduralnym, zgodnie z którymi w ramach postępowań administracyjnych o charakterze karnym sąd rozpatrujący sprawę zgodności z prawem Unii przepisów ograniczających jedną z podstawowych swobód unijnych, takich jak swoboda przedsiębiorczości lub swoboda świadczenia usług wewnątrz Unii, jest zobowiązany do ustalenia z urzędu okoliczności zawisłej przed nim sprawy w ramach badania istnienia wykroczenia administracyjnego, pod warunkiem że przepisy takie nie prowadzą do sytuacji, w której sąd ten jest zobowiązany do zastąpienia właściwych organów danego państwa członkowskiego, których zadaniem jest przedstawienie koniecznych dowodów pozwalających wspomnianemu sądowi na sprawdzenie, czy to ograniczenie swobód jest uzasadnione.

⁽¹⁾ Dz.U. C 118 z 4.4.2016 r.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 21 czerwca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Kehl – Niemcy) – postępowanie karne przeciwko A

(Sprawa C-9/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Rozporządzenie (WE) nr 562/2006 — Wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) — Artykuły 20 i 21 — Przekraczanie granic wewnętrznych — Odprawa na terytorium — Uregulowanie krajowe uprawniające do kontrolowania osób zatrzymywanych w strefie 30 kilometrów od wspólnej granicy z innymi państwami będącymi stronami konwencji wykonawczej do układu z Schengen w celu ustalenia ich tożsamości — Uprawnienie do poddania osoby kontroli niezależnie od jej zachowania bądź wystąpienia szczególnych okoliczności — Uregulowanie krajowe uprawniające do stosowania niektórych środków kontroli tożsamości osób na terenie dworców kolejowych]

(2017/C 277/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Kehl

Strona w postępowaniu głównym w sprawie karnej

A

przy udziale: Staatsanwaltschaft Offenburg

Sentencja

- 1) Wykładni art. 67 ust. 2 TFUE oraz art. 20 i 21 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen), w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem (WE) nr 610/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2013 r., należy dokonywać w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu prawa krajowego takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które przyznaje organom policyjnym państwa członkowskiego uprawnienie do kontrolowania – w strefie 30 kilometrów od wspólnej granicy lądowej tego państwa członkowskiego z innymi państwami będącymi stronami Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec i Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, podpisanej w Luksemburgu w dniu 19 czerwca 1990 r., w celu uniemożliwienia lub udaremnienia nielegalnego wjazdu na terytorium tego państwa członkowskiego, a także w celu przeciwdziałania popełnieniu niektórych przestępstw stanowiących zagrożenie dla bezpieczeństwa granic – tożsamości każdej osoby, niezależnie od jej zachowania bądź wystąpienia szczególnych okoliczności, chyba że uregulowanie to zawiera unormowania gwarantujące, że praktyczne wykonywanie tych uprawnień nie będzie miało skutku równoważnego z odprowadzeniem graniczną, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego.
- 2) Wykładni art. 67 ust. 2 TFUE oraz art. 20 i 21 rozporządzenia nr 562/2006, w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem nr 610/2013, należy dokonywać w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu prawa krajowego takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które przyznaje organom policyjnym danego państwa członkowskiego uprawnienie do przeprowadzania w pociągach i na terenie obiektów kolejowych tego państwa członkowskiego kontroli tożsamości osób lub dokumentów uprawniających je do przekraczania granicy, a także do krótkoterminowego zatrzymywania i przesłuchiwania ich w tym celu, jeżeli podstawą tych kontroli są istotne informacje lub doświadczenie policji granicznej, pod warunkiem że przepisy państwa członkowskiego przewidują szczegółowe zasady i ograniczenia regulujące przeprowadzanie tych kontroli, tak aby ograniczyć ich intensywność, częstotliwość i selektywność, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego.

(¹) Dz.U. C 136 z 18.4.2016.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 15 czerwca 2017 r. – Al-Bashir Mohammed Al-Faqih, Ghunia Abdrabbah, Taher Nasuf, Sanabel Relief Agency Ltd/Komisja Europejska, Rada Unii Europejskiej**(Sprawa C-19/16 P) (¹)**

[Odwwołanie — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa (WPZiB) — Zwalczenie terroryzmu — Szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami — Rozporządzenie (WE) nr 881/2002 — Zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych osób fizycznych i prawnych, których nazwiska lub nazwy są umieszczone w wykazie sporządzonym przez Komitet ds. Sankcji Organizacji Narodów Zjednoczonych — Ponowne umieszczenie nazwisk lub nazw tych osób w wykazie ujętym w załączniku I do rozporządzenia nr 881/2002 po unieważnieniu pierwotnego umieszczenia w wykazie — Ustanie bytu osoby prawnej w toku postępowania — Zdolność sądowa]

(2017/C 277/14)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Al-Bashir Mohammed Al-Faqih, Ghunia Abdrabbah, Taher Nasuf, Sanabel Relief Agency Ltd (przedstawiciele: N. Garcia-Lora, Solicitor, E. Grieves, Barrister)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Ronkes Agerbeek, D. Gauci i J. Norris-Usher, pełnomocnicy), Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: G. Étienne, J.-P. Hix i H. Marcos Fraile, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.